

- REZIME -

**SISTEMSKI PROPUSTI I ZLOUPOTREBE ORGANA JAVNIH VLASTI U PROJEKTIMA
IZGRADNJE MALIH HIDROELEKTRANA NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE**

pripremio: *Regulatorni institut za obnovljivu energiju i životnu sredinu ("RERI")*

Izgradnja malih hidroelektrana (MHE) u poslednjih 10 godina nije doprinela značajnom povećanju udela obnovljivih izvora u bruto finalnoj potrošnji energije ali jeste dovela do uništenja prirodnih resursa, ugrožavanja vladavine prava, sukoba meštana sa investitorima i uskraćivanja lokalnim zajednicama prava da odlučuju o održivom razvoju. Gotovo po pravilu, sukobima investitora sa meštanima i aktivistima prethodili su propusti u postupku izdavanja dozvola za izgradnju, ili nezakonito postupanje investitora.

RERI je kroz analizu 12 slučajeva izgradnje MHE u Srbiji utvrdio propuste i kršenje propisa koji se ne mogu smatrati slučajnim, već pre sistemskim zloupotrebama javnih ovlašćenja. Ovaj zaključak potvrđuju i nastojanja službenika javne uprave, kako na centralnom tako i na lokalnom nivou, da prikriju informacije ili odbiju da postupe u skladu sa zakonom, i na taj način onemogućavaju RERI da pokrene postupke pred odgovarajućim administrativnim i sudskim organima.

Međutim, važno je napomenuti, za objektivno i pravno valjano zaključivanje o zakonitosti u postupku izdavanja dozvola i izgradnje MHE potrebno je zasebno posmatrati svaku pojedinačnu MHE, lokaciju i organe javnih vlasti koji donose odluke u skladu sa svojim ovlašćenjima.

Kao ključne probleme i svojevrsne *okidače* navodimo nedostatak pravne i političke odgovornosti javnih vlasti, slabe ili nepostojeće kontrolne mehanizme i sistem podsticaja za investitore u MHE, koji ne doprinose javnom dobru već obezbeđuju materijalnu korist malom broju zainteresovanih investitora. Zbog toga bi ukidanje podsticaja za proizvodnju električne energije iz malih hidroelektrana trebalo da bude prvi korak u odbrani javnog interesa.

U ovom sažetom pregledu propusta i zloupotreba organa javnih vlasti u projektima izgradnje MHE, RERI, kroz opis izabranih slučajeva, nastoji da unapredi primenu propisa i deluje preventivno, kako se slične situacije ne bi ponavljale i, posledično, doprinosile daljoj degradaciji životne sredine i urušavanju pravne države. Na ovaj način RERI nastoji da, pre svega, unapredi odgovornost javnih vlasti koje svojim postupanjem mogu da doprinesu zaštiti prirodnih resursa, ali istovremeno, nečinjenjem i zloupotrebom ovlašćenja ugroze sprovođenje propisa i podstaknu širenje korupcije, što na kraju može dovesti do pokretanja sudskih postupaka protiv odgovornih lica.

Ovo istraživanje je realizovano u okviru projekta „Advokati za reke: Zaštita životne sredine pravnim sredstvima – Zaštita reka, biodiverziteta i ljudskih prava na zdravu i očuvanu životnu sredinu“ koji RERI izvodi uz podršku EURONATUR fondacije.

U Beogradu, januar 2020. godine

„Među prirodnim resursima poseban značaj imaće održivo i strogo kontrolisano korišćenje vodnih resursa kao i zaštita voda od neracionalne privatizacije, zagađenja i neadekvatnog korišćenja.“

Zakon o prostornom planu RS od 2010. do 2020. godine ("Sl. glasnik RS", br. 88/2010) 2.2. Ekološka povezanost, uređenost i održivost

1. NEPOSTOJANJE/NEPOŠTOVANJE PLANSKOG OSNOVA

Na primeru više započetih i realizovanih projekata uočena su nezakonita postupanja i kršenja planskog osnova. Planska dokumenta čine *prostorni* i *urbanistički* planovi, čije postojanje predstavlja osnov i neophodni preduslov za bilo kakvu gradnju na predmetnom području. Jedna od situacija sa kojima smo se susretali u praksi jeste ***ignorisanje planskog osnova i pravila građenja u njemu postavljenih*** kada je u pitanju realizacija konkretnih projekata.

Primer ovakvog postupanja jeste izgradnja male hidroelektrane na kanalu Jaruga - derivacionom kanalu reke Nere, koji se prostire duž njene desne obale, u dužini od 12 km. Kako je kanal od 1990. godine ostao bez vode, namera investitora je da vodu potrebnu za funkcionisanje elektrane prevede iz Nere.

U važećem Prostornom planu opštine Bela Crkva iz 2008. godine, predviđena je mogućnost razvoja hidroenergetskog potencijala na teritoriji opštine, kroz izgradnju malih hidroelektrana kapaciteta 0,1-10 MW. Grafičkim delom plana (koji čini sastavni deo plana) predviđena je izgradnja ukupno 5 (pet) MHE na kanalu Jaruga, u katastarskim opštinama Bela Crkva i Vračev Gaj.

Međutim, predmetna elektrana koja je u postupku izgradnje, gradi se na potpuno drugoj lokaciji, u katastarskoj opštini Kusić, dakle, van obuhvata predviđenog prostornim planom za izgradnju MHE, te kao takva, njena izgradnja nije u skladu sa važećim prostornim planom, a što je neophodni preduslov za odobrenje izgradnje.

Takođe, zemljište na kome se predmetna MHE gradi, važećim prostornim planom koji predstavlja osnov izgradnje (a koji nije izmenjen), određeno je kao *poljoprivredno zemljište*, na kome je izgradnja dozvoljena samo za određenu grupu objekata, ali ne i za energetske objekte, uključujući ovde i MHE, za koje je bilo neophodno izvršiti prenamenu ovog zemljišta u *građevinsko zemljište*, pod uslovom naravno, da je ovo u konkretnom slučaju moguće na osnovu važećih propisa i planske dokumentacije (čl. 88. Zakona o planiranju i izgradnji).

Konačno, **pomenuti plan predstavlja samo planski osnov, dok je sam postupak izgradnje neophodno dodatno konkretizovati usvajanjem adekvatnih urbanističkih planova.** U rešenju o građevinskoj dozvoli navedeno je da se, između ostalog, predmetna dozvola izdaje na osnovu lokacijske dozvole izdate od strane istog organa, a predmetnom lokacijskom dozvolom je, kao planski osnov naveden upravo PPO Bela Crkva. Članom 19. Zakona o planiranju i izgradnji propisano je da se prostorni plan

jedinice lokalne samouprave donosi „za teritoriju jedinice lokalne samouprave i *određuje smernice za razvoj delatnosti i namenu površina*, kao i *uslove za održivi i ravnomerni razvoj na teritoriji jedinice lokalne samouprave*“. Ovim dokumentom se dakle, ne mogu određivati pravila izgradnje konkretnih objekata na određenom području, jer isti sadrži samo smernice i uslove, odnosno, definiše strateški pravac razvoja određenog prostora lokalne zajednice.

Zaključci koji proizilaze iz navedenog utvrđenog faktičkog stanja su: i) MHE „Jaruga“ nije mogla biti izgrađena na mestu na kome je izgrađena, bez izmene postojećeg prostornog plana lokalne samouprave Bela Crkva, ii) Pored ovoga, trebalo je doneti detaljniji planski (urbanistički) dokument, kojim bi uslovi gradnje predmetne MHE bili dodatno precizirani, iii) pre izgradnje, bilo je neophodno izvršiti prenamenu zemljišta iz poljoprivrednog u građevinsko, a sve ukoliko za to postoje propisani uslovi, što nikada nije utvrđeno.

Situacija slična opisanoj događa se i na reci Prištavici, na teritoriji grada Užica, kada je u pitanju izgradnja MHE „Ravni“. Naime, rešenjem o građevinskoj dozvoli, propisano je da je ista izdata u skladu sa lokacijskim uslovima koje je izdao nadležni organa gradske uprave u skladu sa uslovima iz Prostornog plana grada Užica („*Službeni list Grada Užica*“, br. 22/2010).

Prostornim planom je predviđena mogućnost izgradnje malih hidroelektrana na rekama Đetinji, Bratešini, Konjskoj reci, Sušici, Volujcu, Derventi i Velikom Rzavu, ali ne i na samoj Prištavici, na kojoj se realizuje projekat izgradnje MHE „Ravni“.

Slično gore opisanoj situaciji u Beloj Crkvi, nadležni organ gradske uprave grada Užica je dakle, *pro forme*, naveo planski dokument na osnovu koga se dozvola (kako lokacijska, tako potom i građevinska) izdaje, bez obzira što se na osnovu tog akta (kao opšteg) dozvola ne može izdati, već je potreban detaljniji planski dokument, a pored ovoga, na osnovu citiranog planskog osnova na konkretnom mestu uopšte se ne može graditi MHE, a iz razloga što to nije predviđeno planskim dokumentom na koji se izdavalac dozvole poziva.

Prostorni plan na osnovu koga je dozvola za MHE „Ravni“ izdata, još na nekoliko mesta praktično onemogućava izgradnju MHE, osim na lokacijama izričito gore navedenim, pa tako na strani 15. plana, izričito navodi da je „*angažovanje ovog vodnog zemljišta u bilo kakve svrhe (izuzev neposredne zaštite samih vodotokova) isključeno*“, što isključuje mogućnost eksploatacije istog za potrebe funkcionisanja MHE. Dalje, na stranama 88/89 Prostornog plana, koje se bave „novim obnovljivim izvorima energije“ propisuje se „*obaveza detaljnih istraživanja konkretnih mikrolokacija malih hidroelektrana, njihovih tehničkih karakteristika i uslova izgradnje, u skladu sa odgovarajućom studijskom i tehničkom dokumentacijom, predviđenom Zakonom*“.

2. (NE)VALIDNOST GRAĐEVINSKIH DOZVOLA

Građevinske dozvole izdate na osnovu planskih dokumenata opisanih u prethodnom odeljku svakako su, same po sebi, nezakonite. Međutim, u praksi se susrećemo i sa drugim nepravilnostima, od slučajeva kada se radovi izvode bez građevinske dozvole, odnosno bez ikakvog pravnog osnova, do toga da se radovi izvode ili planiraju na osnovu građevinskih dozvola čiji je period važenja istekao.

Početak oktobra 2019. godine došlo je do sukoba meštana sela Topli Do i privatnog obezbeđenja investitora MHE „Topli Dol 1“. Epilog ovog nemilog događaja su krivične prijave i prekršajni postupci protiv vinovnika, kao i najava investitora da od gradnje odustaje, a da će kompenzaciju za svoje gubitke potražiti od države. Ono što je međutim, prošlo nekako „*mimo radara*“, jeste pravna situacija koja prati ovaj projekat i koja je prethodila sukobu.

MHE „Topli Dol 1“ je planirana u okviru zaštićenog prirodnog dobra Park prirode „Stara Planina“, u trećem režimu zaštite, zbog čega je za izdavanje građevinske dozvole bilo nadležno Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture.

Naime, građevinska dozvola za izgradnju MHE „Topli Dol 1“ postala je pravosnažna 11.10.2017. godine. Shodno dispozitivu dozvole, dozvola je izdata na period od 2 (dve) godine (od pravosnažnosti), u kom roku je investitor bio dužan da započne sa građenjem objekta, odnosno izvođenjem radova. Ovo praktično znači da je predmetna građevinska dozvola, *ex lege*, prestala da važi dana 12.10.2019. godine, pod uslovom da investitor do navedenog datuma nije započeo sa izgradnjom objekta. Kako nadležno Ministarstvo nije odgovorilo na zahtev za vanrednim inspekcijskim nadzorom RERI je u ovom slučaju angažovao veštaka građevinske struke koji je izašao na teren i konstatovao da investitor nije započeo izgradnju na predmetnoj lokaciji.

Gotovo identična situacija prethodnoj događa se sa planiranom izgradnjom MHE u gradu Prokuplju, na tri vodozahvata: Dobrotićkoj, Balčačkoj i Bujčinskoj reci, s tom razlikom, što je za postupanje u konkretnom projektu nadležna lokalna administracija – opštinska uprava opštine Prokuplje.

Građevinska dozvola u ovom slučaju postala je pravosnažna još 05.01.2016. godine, što znači da je ista prestala da važi 05.01.2018. godine, imajući u vidu da investitor do pomenutog datuma (a i do dana zaključenja ove analize) nije započeo sa izvođenjem radova. Ovo potvrđuje veštak građevinske struke, koga je, kao i u prethodnom slučaju, angažovao RERI, ali ovaj put, to potvrđuje i nadležno Odeljenje za inspekcijske poslove gradske uprave grada Prokuplja, koje je RERI obavestilo da je dana 22.11.2019. godine utvrđeno činjenično stanje da investitor „*ne izvodi radove na izgradnji*“ MHE.

Pravni tim RERI-ja svakako je mišljenja da su predmetne građevinske dozvole nevažeće, jer su iste prestale da važe danom protoka 2 (dve) godine od dana njihove pravosnažnosti, imajući u vidu da investitori nisu započeli sa faktičkim izvođenjem

radova, a za šta su nadležnim organima dostavljeni dokazi koje je RERI obezbedio (a koje su nadležni organi bili u obavezi da pribave službenim putem). Konstatovanje faktičkog stanja od strane nadležnog organa, iako je obavezno, predstavlja samo upodobljavanje pravnog stanja činjenicama koje su dokazane i nepobitne i iz kojih proizilazi navedeni zaključak o nevažnosti građevinskih dozvola.

Ovo potvrđuje i primer MHE Ročnjak, na kome je pravni tim RERI-ja radio sa lokalnim partnerima, udruženjem „Libergraf“, i gde je ovakvo tumačenje zakonskih odredaba potvrđeno drugostepenom odlukom Ministarstva, kojom je poništena prethodno doneta odluka lokalnog organa grada Užica koji je odbio da izdatu građevinsku dozvolu stavi van snage, a iz razloga što je u međuvremenu promenjen zakon pa je rok važenja dozvole produžen na 3 (tri) godine do prijave radova.

Mišljenje nadležnog Ministarstva (Broj: 365-351-00057/2019-19 od 23.09.2019.) potvrđuje zaključke RERI-ja:

„Sam protok vremena, kao i odgovor građevinske inspekcije je dovoljan da bi građevinska dozvola prestala da važi tj. rok važenja predmetne građevinske dozvole je istekao, dok rešenje kojim se utvrđuje prestanak važenja građevinske dozvole... ima samo deklarativno, a ne i konstitutivno dejstvo. Iz napred navedenog pogrešno prvostepeni organ (Gradska uprava za urbanizam, izgradnju i imovinsko-pravne poslove Grada Užica, prim. aut.) navodi da se zahtev ima rešavati po sada važećem Zakonu o planiranju i izgradnji...“

Ovo tumačenje nadležnog ministarstva bez sumnje je izuzetno značajno za upravnu praksu u svim budućim slučajevima, a gotovo u potpunosti se može primeniti i na gore opisane slučajeve u Toplom Dolu i Prokuplju, obzirom na skoro identičnu činjeničnu podlogu.

3. IZDAVANJE GRAĐEVINSKE DOZVOLE NA OSNOVU NEKOMPLETNE/NEZAKONITE DOKUMENTACIJE

Građevinska dozvola za MHE „Čitluk“, na reci Izgare, opština Sokobanja, izdata je 20.12.2016. godine. Motiv za reakciju u slučaju ove MHE bile su informacije o uništavanju staništa strogo zaštićenih vrsta, kao i uništavanju samih vrsta, koje je dokumentovalo lokalno udruženje za zaštitu životne sredine „Sokobanjsko ekološko društvo“. Dodatno, RERI je reagovao i zbog činjenice da je vlasniku ove MHE u 2018. isplaćeno 2.662.790,65 RSD, na ime podsticaja za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora. Smatramo da je u javnom interesu da proizvođači električne energije posluju u skladu sa propisima.

Zavod za zaštitu prirode je 12.11.2019. godine obavestio RERI da „nije izdao uslove zaštite prirode, niti bilo koji drugi akt vezan za izgradnju MHE „Čitluk“. S obzirom na ovu činjenicu, može se zaključiti da lokacijski uslovi nisu izdati na zakonom propisan način, odnosno, da ne sadrže sve propisane elemente (uslove Zavoda), a iz čega proizilazi da ni građevinska dozvola za izgradnju pomenute MHE nije zakonita, kao dokument koji

direktno proizilazi iz i nastavlja se na izdate lokacijske uslove. U ovom slučaju radi se o ozbiljnom propustu koji povlači i krivičnu odgovornost lica koje je izdalo građevinsku dozvolu.

Imajući sve navedeno u vidu, RERI je nadležnom organu opštinske uprave Sokobanja dana 26.11.2019. godine podneo vanredno pravno sredstvo – *zahtev za ponavljanje upravnog postupka u kome je izdata predmetna građevinska dozvole*, uz zahtev nadležnom organu za određivanje privremene mere, suspenzije svih aktivnosti investitora na predmetnoj MHE, iz razloga što je predmetno postrojenje u međuvremenu pribavilo upotrebnu dozvolu i započelo sa proizvodnjom (i prodajom) električne energije.

RERI je inicirao ponavljanje postupka za izdavanje građevinske dozvole za MHE „Zvonce“ u zaseoku Rakita, na istoimenoj reci, u još jednom medijski praćenom slučaju, gde je investitor prekršio brojne propise i na kraju izgradio postrojenje, za koje doduše, i dalje nije pribavio upotrebnu dozvolu. RERI je ovde ponavljanje zahtevao iz drugog razloga u odnosu na prethodni slučaj, a to je ***postojanje zaštićenih i strogo zaštićenih vrsta*** u Rakitskoj reci.

Naime, Zavod za zaštitu prirode dostavio je informacije da je u septembru 2018. godine izvršen terenski obilazak Rakitske reke na lokacijama nizvodno i uzvodno od započete izgradnje betonske pregrade u selu Rakita, te da je tom prilikom, nizvodno od započete betonske pregrade u Rakitskoj reci (sastavni deo MHE), evidentirano prisustvo potočne pastrmke (*Salmo trutta*) i potočnog raka (*Austropotamobius torrentium*), dok je u Vučedelskoj reci, uzvodnoj pritoci Rakitske reke takođe evidentiran potočni rak. Ovaj podatak predstavlja novu činjenicu koja je, u formalno-pravnom smislu, značajna za postupak izdavanja građevinske dozvole. Imajući u vidu da potočna pastrmka predstavlja zaštićenu, a potočni rak strogo zaštićenu vrstu, Zavod u pomenutom dopisu zaključuje da na osnovu nađenih vrsta i njihove distribucije nije moguće utvrditi štetno dejstvo radova na izgradnji betonske pregrade. Zbog ovoga je, logično, bilo nemoguće izvoditi radove na izgradnji MHE zbog neispitanog štetnog uticaja koji gradnja i rad MHE može imati na navedene (strogo) zaštićene vrste. Zavod je i 2013. godine ukazao da je Rakitska reka stanište potočne pastrmke i rečnog raka, što je podatak koji opštinska uprava u Babušnica nije uzela u obzir prilikom odlučivanja o potrebi procene uticaja za predmetnu MHE.

I u slučaju MHE „Topli Dol 1“ uslovi Zavoda za zaštitu prirode su zanemareni. Ipak u ovom slučaju bez posledice narušavanja životne sredine jer izgradnja ove MHE nije realizovana. Naime, u uslovima Zavoda za zaštitu prirode od 05.12.2014. godine, koji su sastavni deo lokacijskih uslova navedeno je da se „*predmetno rešenje (uslovi Zavoda, prim. aut.) može koristiti samo za potrebe izrade tehničke dokumentacije predmetne MHE, a za potrebe izgradnje investitor se obavezuje da podnese novi zahtev Zavodu za potrebe izrade rešenja o uslovima zaštite prirode.*“ Prema našim saznanjima takvo rešenje Zavod nije izdao te investitor nije imao zakonske uslove za početak izgradnju MHE. U zahtevu za ponavljanjem postupka izdavanja građevinske dozvole za MHE „Topli Dol 1“, koji je podnet pre nego što je rok važenja dozvole istekao, RERI je ukazao i obrazložio da bi radovi na predmetnoj lokaciji mogli da ugroze životnu sredinu i zaštićene vrste. Zahtev za ponavljanjem postupka RERI je utemeljio na izveštaju Zavoda za zaštitu prirode o

terenskom ispitivanju iz septembra 2018. godine koje je pokazalo da je Rekitska reka (vodotok na kom je planirana MHE „Topli Dol 1“) stanište potočne pastrmke, potočne mreže i potočnog raka. Na prisustvo strogo zaštićenih vrsta Zavodu je ukazalo i preduzeće JP „Srbijašume“ u svojstvu upravljača Parka prirode „Stara Planina“. JP Srbijašume ukazalo je da je Izmenama i dopunama Programa upravljanja ribarskim područjem „Stara Planina“, kao i Godišnjim programom upravljanja ribarskim područjem, Rekitska reka utvrđena kao posebno stanište riba – prirodno plodište, i to sve do izvorišta. Zakon o zaštiti i održivom korišćenju ribljeg fonda propisuje zabranu *bilo kakvih radnji i aktivnosti kojima se narušavaju ekološke odlike i ugrožava riblji fond u prirodnim plodištima*. Nadležno ministarstvo nije odgovorilo na zahtev RERI-ja.

4. PROPUSTI I NEZAKONITO POSTUPANJE NADLEŽNIH ORGANA

Među ozbiljnije propuste organa javnih vlasti u ovom pregledu ističemo izdavanje građevinske dozvole bez odgovarajućih, i zakonom propisanih, uslova u slučaju MHE „Čitluk“, kao i postupanje po neurednom zahtevu za odlučivanje o potrebi procene uticaja na životnu sredinu za MHE „Zvonce“ u Rakiti.

Na osnovu pribavljene dokumentacije i odgovora nadležnih organa na zahtev za pristup informacijama od javnog značaja RERI je zaključio da su lokacijski uslovi, a potom i građevinska dozvola, za MHE „Čitluk“ izdati bez odgovarajućih uslova Zavoda za zaštitu prirode. Ovaj zaključak izveden je na osnovu uvida u lokacijske uslove i potvrde Zavoda za zaštitu prirode, od 12.11.2019. godine, da „nije izdao uslove zaštite prirode, niti bilo koji drugi akt vezan za izgradnju MHE „Čitluk“. Imajući to u vidu RERI je u decembru 2019. podneo zahtev za poništavanje rešenja o građevinskoj dozvoli. Nadležno Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture ni u ovom slučaju još nije odgovorilo na zahtev RERI-ja za poništavanjem rešenja o građevinskoj dozvoli.

U januaru 2020. godine RERI je podneo i krivičnu prijavu protiv odgovornog lica u opštinskoj upravi Sokobanja, zbog sumnje da je izvršilo krivično delo zloupotreba službenog položaja.

Postupak procene uticaja na životnu sredinu predstavlja kritičnu tačku u procesu razvoja projekata koji mogu imati negativan uticaj na životnu sredinu. Ovo pre svega jer ovaj, po svojoj pravnoj prirodi upravni postupak, obezbeđuje učešće javnosti u fazi odlučivanja koja prethodi izdavanju građevinske dozvole.

Odlučivanje o potrebi procene uticaja za MHE „Zvonce“ nije privuklo pažnju javnosti i prošlo je neopaženo. Naime, investitor je 18. jula 2013. podneo zahtev za odlučivanje o potrebi procene uticaja MHE „Zvonce“. Iako ovaj hidroenergetski objekat po svojim kapacitetima ne spada među projekte za koje se zahteva procena uticaja na životnu sredinu postupak je pokrenut na osnovu uslova Zavoda za zaštitu prirode.

Zahtev (zaveden pod brojem 4 501-37 od 18. jula 2013. godine), u koji je RERI imao uvid, a na osnovu kojeg je opštinska uprava u Babušnica odlučila da nije potrebno

sprovesti postupak procene uticaja (Rešenje br. 501-37-2/2013-4 od 07.08.2013. godine), je nepotpun i neuredan jer ne sadrži podatke o karakteristikama projekta, lokaciji i karakteristikama mogućeg uticaja, što su obavezni elementi zahteva propisani Zakonom o proceni uticaja na životnu sredinu i Pravilnikom o sadržini zahteva o potrebi procene uticaja i sadržini zahteva za određivanje obima i sadržaja studije o proceni uticaja na životnu sredinu. Čl. 9. Zakona o proceni uticaja na životnu sredinu propisano je sledeće: „*ako je zahtev o potrebi procene uticaja neuredan nadležni organ zahteva od nosioca projekta dodatne podatke i dokumentaciju i određuje rok za njihovo dostavljanje.*“ U ovom slučaju nadležni organ nije tako postupio, iako su nedostaci zahteva bili očigledni.

Autori:

Jovan Rajić, advokat

Mirko Popović

Istraživanje „Sistemske propusti i zloupotrebe organa javnih vlasti u projektima izgradnje malih hidroelektrana na teritoriji Republike Srbije“ se sprovodi u okviru projekta „Advokati za reke: Zaštita životne sredine pravnim sredstvima – Zaštita reka, biodiverziteta i ljudskih prava na zdravu i očuvanu životnu sredinu“ uz podršku EURONATUR fondacije.

Svi stavovi i mišljenja izneti u ovom istraživanju u isključivoj su odgovornosti autora i Regulatornog instituta za obnovljivu energiju i životnu sredinu i ni na koji način ne predstavljaju stavove EURONATUR fondacije.